

ema sagedaste seda sõrmust; wõib olla, ehk ta on teda isale noortel päewadel finkiud."

Rõnda maeti siis talupoeg sõrmusega maha, mis soowisõrmus pidi olema, ja ometi ei olnud, aga eli siiski nii palju õnne majasse toonud. Sest sagedaste ei saa keegi aru, mis õige ehk wõeriti asi on ja sant asi hääs käes saadab tihti enam kasu kui bää asi sandis käes.

Paawst Sixtus V.

Suureteistkümnenda aastasaja esimeses pooles elas Italia maal Grotese külas waene aednik, kes suure waewaga wiinamarjade waral, mis ta oma wäikeses ajas kaswatas, oma naese ja kahe lapse eest püüdis muretseda ja päätoidust toimetada. Tema kahe lapse, poja ja tütre, nimed oliwad Felix ja Camilla. Väike Felix näitas nii palju mõistuse terawust üles, et kõik tuttawad kahetsesiwad, et temale mitte paremat kaswatamist ja õpetust osaks ei saanud. Kui poeg üheksa-aastaseks oli saanud, soowis isa oma waewa wähendada ja andis teda ühes õe Camillaga ühe talupoja juure lambaid hoidma.

Uksford leidis Camilla tee päält raamatu ja wiis selle oma wennale. Raamatud oliwad sel ajal ikka weel atwad asjad, selle pärast wõttis wend Felix suure hirmuga raamatu õe käest ära ja unustas oma karja selle juures kus seda teist. Oma õitsenoni ees istudes pööris ta raamatu lehti ümber,

aga ei mõistnud mitte lugeda. Ta soowis kõigest südamest temast aru saada, aga see ei läinud muidugi forda.

Raamatusse wahtides jättis ta karja foguni ulale ja waesed lambad hulkusiwad, kuhu tahtsivad. Wiimaks tuli see talle ometi meelde, ja ta hakkas oma õe seltsis koeraga lambaid taga otsima. Ilma asjata! Ta ei leidnud kõiki üles ja läks wiimati libedaste nuttes ja õhlaades kodu peremehe ette. Peremees sai väga wihaseks raamatu pärast ja wiis ta kui kõige õnnetuse alustaja wette ja pani Felixi siugu hoidma, mis poisil meelest hoopis alam amet oli kui lambaid hoida.

Waene poisike oli selle alandamise pärast väga kurb ja palus õige südamest Sumalat, et tema teda ise aitaks sest olekust ära saada. Tema palwe sai peagi kuulnud.

Aastal 1551 kuuenda kuu lõpul reisis kuulus frantsiskani munk Michel Angelo Askoli linna ja ellis teelt ära. Kogemata sündis see just sel kohal, kus Felix siugu hoidis. Poisil pakkus end temale teejuhatajaks.

"Aga kus su kari nii kauaks jääb?" küsis Michel Angelo.

"Õh ärge muretsge ühte tema pärast," wastas poisil, "ma tulen enne tagasi, kui ta ümbergi pöörab. Sead on niisama pikalised, kui nad rāpased on, ja ei tule enne porist wälja kui aetakse!"

"Mul näitab, nagu poleks see sugugi sinu amet siugu hoida," ütles Michel Angelo.